

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra 80 fillér.

3 óra 1.30 fill.

Videken:

1 óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Deák Ferencz-u. 18. sz.,

hová minden levelezés

és egyéb küldemény

czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberl József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Elkártyázta a feleségét. — Halálos szerelem.

A póttartalékosok ügye.

II.

Kolozsvár, okt. 27.

Miről is van szó?

Az ujonnan fellállítandó tarackütegek ellátására kell 5100. a haditengerészet állományának kiegészítésére 750 ember.

Szükség van tehát körülbelül 6000 emberre.

Ezt az ember anyagot az idén a hadügyi kormány a póttartalékosok egy részének a tényleges szolgálatban való visszatartásával, a következő években pedig a póttartalékba sorozottaknak tényleges szolgálatra való behívásával akarja fedezni.

Ez a terv az állampolgárok egy részét megfosztja szerzett, törvényben biztosított jogaitól, egyenesen kijátsza a véderőről szóló 1888 évi XVIII. törvényeket, mely a póttartalékosok maximális szolgálati idejét még az elkerülhetetlen szükség és a nemzetközi kényszerűség esetére is csupán két hónapban állapítja meg.

A póttartalékosoknak két hónapon túli bentartása tehát határozottan törvényellenes, nem egyéb, mint a hadsereg önkényes szaporítása s így a nemzet legkitünőbb legféltettebb alkotmány biztosítékának, az ujoncz megajánlási jognak teljes negligálása.

A véradó felemelése, a népnek súlyos terhektől görnyedező vállát még újabb, még nagyobb ter-

hekkal megrakni s ennek ellenértéke fejében a jogfosztás: im teljesen megvilágítja azt az abszolutisztikus, középkori léghört mely a hadügyi kormánynak még ma is éltető eleme.

És a midőn most kilép ebből a körből, és ellentmondást nem tűrően a maga akaratának és terveinek igája alá akarja hajtani a nemzet akaratát és elvezetni erőforrásait, önkéntelenül élénk tólul a kérdés:

Hát minden katonai reformhoz, minden újabb katonai szükséglet fedezéséhez feltétlenül szükséges-e a nemzet áldozatkészségének erőszakos igénybevétele?

Nem lehetne-e már egyszer a felmerült szükségleteket a nemzeti erő igénybe vétele nélkül, magából a hadseregből, ennek egészséges reorganizációja révén fedezni?

Erre a kérdésre határozottan igenlőleg kell felelnünk.

A hadsereg rendkívül sok kedvezményben részesül.

Tagjainak fizetése a polgári hivatalnokéinál jóval nagyobb, adót ennek daczára sem fizetnek családalapítás jövedelmüket csak megnöveli és ezenfelül élveznek még számos, kizárólag *kényelmüket* biztosító illetményeket és átalányokat.

Nem volna-e ildomos, méltányos, ha a hadsereg egy kis önfeláldozással, arra gondolna már

egyszer, hogy a nemzet szinte elvisethetetlen terheinek szaporítása helyett a saját, pusztán *kényelemre* szolgáló kedvezményeit jelölné meg fedezeti forrásul? Ne aspiráljanak mindig a nemzetnek már kimerülőben levő áldozatkészségére, kísértsek meg ők is az áldozathozatalt.

Ne tekintsék mindig Csáky szalmájának a nemzet erőforrásait s ne bántsvirágnak a katonai kényelmi intézményeket.

Ott van mindjárt első sorban a *tisztiszolgai* intézmény, a mely egyedül csak arra való, hogy a hadsereg tisztjeinek kényelmet biztosítson.

Pedig a tisztiszolgák révén a tényleges legényeségi állománynak óriási kontingensét vonják el a fegyveres erőttől.

A katonai szabályzat értelmében minden tisztet egy tiszt szolga, vagy tisztiszolga tartására havi 16 korona, törzstiszti rangon felül pedig még egy lovász, vagy szolgatartás ezimen 31 korona illeti meg.

A pénzilletményt azonban a tisztek nem veszik igénybe, hanem természetben szolgáltatják ki maguknak. Vagyis a szolgai teendők végzésére a tényleges állományhoz tartozó közlegények vezényeltetnek ki számukra.

A tisztiszolga teljesen el van vonva a szolgálatól, katonai gyakorlatokat nem végez, felszerelést nem kap (nicht bewaffnet), a kaszárnyához

csupán a fegyelem és az élelem köti.

Már ha most a hadsereg tisztje létszámát csakugy hozzávetőlegesen, miután részletes adatok nem állanak rendelkezésemre, minimaliter 25,000-re tesszük, s tekintetbe vesszük, hogy a törzstiszti rangon 2 szolga az illetmény: kitűnik, hogy a tiszt szolgák száma megközelíti a 30,000-ret.

Mit jelent ez?

Jelenti azt, hogy a hadügyi kormány a hadseregnek tisztán luxurozius igényeinek kielégítésére a tényleges állományból évenként közel 30,000 embert von el, tehát ép ötször annyit mint amennyi a tarackütegekhez most szüksége van.

Ha tehát megszünteti vagy legalább korlátok közzé szorítja a tiszt szolgai intézményt, ha csupán az alsóbb rangban levő tisztektől vonja meg a kedvezményt, a törvényjavaslatokban kért ember anyagra teljes fedezetet talál. Sőt megnyeri így azt a kontingenst is, melylyel az ujonczjutalékot emelni szándékozik.

De ha fázik ettől a gondolattól, vagy leküzdhetetlen akadályokba (a nemzet által támasztott akadályok ugyebár nem leküzdhetetlenek?) ütköznek annak megvalósítása, adja ki a tiszt szolgai illetményt pénzben, ezzel a budget, fejenként 100 frtot számítva, igaz, 4-5 millióval lenne nagyobb, de ez még mindig kevesebb, mint a lét-

Moskovits
Berta
örökösei

Férfi és női posztók és szövetek különlegességi raktára.

Alapított 1882-ben.

67 1-10
KOLOZSVÁRT,**Deák Ferenc-u.**

40. SZ. (saját áz.)

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy az őszi és téli idényre a férfi és női összes újdonságaink megérkeztek. Raktáron vannak kizárólagosan a legfinomabb hazai és külföldi posztók u. m.: szalon-, jaquet-, frakk- és Ferencz József-öltönyöknek. Téli kabátok-, felöltők- és ulstereknek a legkitünőbb minőségben. — Nők részére pedig a legfinomabb angol-szövetek costümöknek. Továbbá galléroknek és jaquetteknek a legutolsó divat szerint.

Egyenruházati, billiárd-posztók nagy választékban.

A n. é. közönség szives látogatását és tovább kitüntető bizalmát kérve, maradjunk tisztelttel

Moskovits Berta örökösei. Zauderer, üzletvezető.

szám emeléshez szükséges 30 millió.

De nemcsak a tisztiszolgák révén vonnak el embereket a fegyveres erőktől. A töméntelen katonai intézetnél, iskoláknál, kurzusoknál, parancsnokságoknál és hivataloknál alkalmazott u. n. ordonánczok is nagy kontingenst emésztenek fel.

A ki ismerős a katonai viszonyokkal, az jól tudja, mily csekélyre redukálódik egy-egy század létszáma az *elkommandírozások* által. Egy gyalogsági század béke állománya 93 emberből áll. Ebből azonban tisztis és ordonáncz s egyéb szolgalatczimén különbözőhelyekre elvezényelnek 20—30 embert, miáltal az állomány 50—60 emberre száll le.

Természetes, hogy így hiány áll be, a századok az előirt 4 szakasz helyett csak kettőt, legfeljebb hármat tudnak kiállítani. A katonai intéző körök megütődnek a dolgon s a helyett, hogy a hiány valódi okait keresnék, egyszerűen konstatálják: kevés az ember, emelni kell a létszámot.

A magyar nemzet véres verejtékkel izzadja ki a nagy pénz és véradót, méltán elvárhatja tehát, hogy a hozott áldozatok elenyésző ellenértéke gyanánt legalább annyit kapjon, hogy megbecsüljék ezeket az áldozatokat.

Takarékoskodjanak a nemzet véradójával!

A hadsereg részére felajánlott ember anyagot ne használják fel másra, mint kizárólag katonai célokra.

Akkor azután nem lesz

szükség sem létszámszorításra, sem arra, hogy a nemzet legföltetebb kivessék a hadügyi hálót.

Müller Menyhért.

A fellegvári oldal és a tanács

Kolozsvár, okt. 27.

Mikor a kevés kitüntetéssel megérdemelt nyári szünet után újra megkezdik a városatyák üléseiket, szokás, hogy a lomtárba elhelyezett témák közül az elintézés szövegére hozzanak egynehányat. Ezt láttuk éveken keresztül annak a málicziózus magatartásnak kapcsán, melylyel napirendre térnek az így, időkről-időkre föllevenített kérdéseken. Alig hiszszük, hogy a novemberi közgyűlés ment volna ettől a megjegyzéstől, már csak azért is, mert a tapasztalatok igazolása szerint a hatóság rögtön automatikus-beszélőgéppé gyurja át a tanácsot, ha fölösleges házi kiadásokról van szó, ellenben mikor nagyfontosságú kérdésnek elintézése kíván pénzköltséget az argumentumok tárházából előszedik az ékesen hangzó epithetonokat és leszavaztatják a tárgysorozat pontjait. Hogy pedig a novemberben megtartandó közgyűlésről ilyen véleményt vagyunk bátrak megkockáztatni, tesszük ezt azon okból, mert tudunkkal a fellegvári oldalnak rendezését eleddig minden törvényhatósági közgyűlésen a legnagyobb indolenciával tárgyalták agyon s jobb időkre levették a napirendről.

Annak idején állandóan föl-szinen tartottuk a fellegvári-oldal ügyét. Ezt mondta kötelességünkül az a veszedelem, mely a nyári esőzések alkalmával e nyomoruságos hely szegény lakóit fenyegette. Proponáltunk is egy módozatot, amely legcélszerűbb utja volna a rendezésnek s értesülésünk szerint a tanács magáévá tette azt, de mindezeidig nem foglalkozott a javaslatnak közgyűlésre való elkészítésén. Miért is tenné ezt? Hiszen azok az urak se nem tudják se nem akarják látni a szegény munkásnép veszedelmét s egy-két kitelepítéssel úgy gondolják, ketté van vágva már a gordiusi csomó. Pedig ez nem vezet célhoz, sőt a kitelepítés

a „hivatalos intézkedéseknek” egyik legkegyetlenebb faja, mert a kitelepített lakó sem kárpótlást nem kap, sem biztosítva nincs aziránt, hogy kellő időben új lakásra találjon.

Most, amikor újra bevezetik a törvényhatósági közgyűlések sorozatát, megint előállunk javaslatunkkal és a lehető legenergiusabban arra kérjük a tanácsot, hogy a fellegvári oldalnak kisa-játítását vigye közgyűlés elé. A nyári esős napok okozta veszedelem csak kis tünete annak a katasztrófának, melyet a tavaszi hóolvadás sejtet. És, ha ez a másodlagos tünet már emberáldozatot fog követelni, kit vonjunk felelősségre a gondatlanságért?

A fellegvári oldalt okvetlen ki kell sajátítania a városnak és pedig a legrövidebb időn belül. Kerüljön ez bármilyen pénzáldozatba, mert a város eme polgárainak élete mégis csak van olyan számottevő kérdés, mint a más czélra fölvett házi kölcsön törlesztése. A közgyűlés megszavaz kölesönügyleteket jelentéktelen czélokra is. Ne zárkozzon tehát el most a hozzájárulástól, miből néhány ezer embernek életbiztonsága forog kockán.

Elkártyázta a feleségét.

Kolozsvár, okt. 27.

Vigjátékba illő kártyajáték folyt le tegnap éjjel egyik belvárosi másodrendű kávéházban. Az eset hőseinek egyénisége nagyban egyezik egy jeles írónk köresma alakjaival, kik a türelmes novellák apró hasábjain szenvedélyüknek kielégítésére még a menyeyei üdvöt is fölládozzák nemcsak vagyonukat és hozzátartozóikat. E história — bár tragikumot sem nélkülöz — bizonyosan jó témát szolgáltat egy vig kedélyű bohózat író számára, aki egész Európát megnevetteti majd e darabjával Ime a részletek:

Magyar Dénes szászlónai gazdálkodó tegnap Kolozsvárra jött két tehenével, melyeket jó pénzért eladott B. F. mészárosnak. A telterszényes gazdának hazafelé mentében utjába esett egy

alsóbbrendű kávéház s mert a kihallatszó zene arra engedett következtetni, hogy vigan vannak a „Becsaliban”, gondolkodás nélkül benyitott és azonnal elfoglalta az egyik kártyaasztal üres székét. Társakra talált, quantum satis. — És folyt a játék változó szerencsével miglen Magyar Dénes csődöt jelentett.

Volt a játszók között egy Kapási József nevű ember is, aki hajlandó volt Magyarival hozomra játszani s a megkopasztott földmives abban a hiszemben, hogy Fortuna talán feléje tekint, újra kezébe vette a tarka lapokat, de nem több szerencsével, mint azelőtt. Végre, mikor még a subáját is elkártyázta, távozni akart, de Kapási lebeszélte szándékáról. A gazda engedett s szintén a városban tartózkodó feleségét helyezte a bankba. És a furfangos ember ezt is elnyerte, egyetlen téttel.

Kapási ezután, mint, aki jól végezte dolgát, megtudakolta a férjtől az asszony tartózkodási helyét s utnak indult, hogy az értékes nyereséget birtokába kerítse. De Magyariban föllükerekedett a jobbik érzés. Utját állta a szerencsés játszónak s a kölesönös szóváltással oly zajos patáliát rögtönöztek, hogy a rendőr is közbelépett s mindkettőjüket az inspekeziós szobába kísérte. Itt aztán Magyar uram hamar visszapörölte a feleséget, kárpótlásul azon büntetés miatt, amit a közigazgatási bíróság ró majd „rea” tiltott kártyajáték üzése czimen.

Haláles szerelem.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, okt. 27.

Az athéni Constitution-tér mozgalmas néparadatában tegnapelőtt este hirtelen lövés dördült el s a tér közepén ott feküdt vérben Hacyianisz főhadnagy s míg a tömeg rémülten odarohant, egy fekete ruhás leány tört az emberek során keresztül, vadul kiáltozva:

dig illetlenül huzamosabb ideig megmaradt az udvarló szerepében. Aminek megvolt a maga oka. Ismered Bélát. Igen korrekt fiú, azt se lehetne mondani, hogy nincsen szíve, de rettenetesen óvatos. Óvatos a ridegségig. Számító az önzésig. Eppenséggel nincs benne semmi vállalkozó szellem, olyan fix fizetésre berendezett ember, született hivatalnok. Szereti a kényelmet, a jómódot, irtózik a nyomoruságtól, szánya, de kerüli a szegénységét. Gyerkec ifjúkorában valamikor vig életet élt. Egy kicsikét lumpolt és valamivel többet kártyázott, úgy hogy mikor az apja halála után félesztendőre ellicizálták az amagy se valami jelentékeny családi birtokoskát, kerek 10.000 forint adósságnak volt az ifju tulajdonosa.

(Folytatása következik.)

TÁRCZA.

A mellény.

A „Kolozsvári Ujság” tárczája.

Írta: *Syrius*.

Mikor néhány hónappal ezelőtt a szűkebb hazamba utaztam, egy kupéba kerültem két idegen urral. Egy szerencsés véletlen folytán később megtudtam, hogy az egyik ur valami hajdumegyei földbirtokos volt, aki látogatóban volt a fővárosban, a másik pedig egy kiskülföldmegyei születésű, Budapesten lakó alanyi költő, aki látogatába ment Debreczenbe.

Jó barátok lehettek, amint kivettem a beszédjükből jogászokoruk egy kompániába együtt

mulatozhattak természetesen, hogy a közös ismerőseikről folyt köztöttük a szó. Püspök — Ladány tájékán roboghatott velünk a gyorsvonat, a mikor a földbirtokos egyszer csak a térdére csapott az alanyi költőnek.

— Igaz te! — hát való, hogy Melcsik Béla elvette a szőke Bálint Margitot?

— Való.

A földbirtokos meglepetten kapta fel a fejét.

— Ugy? Pedig én úgy tudom, hogy annak a miliomos Morovitz leányok volt Béla a vőlegénye.

A poéta elmosolyodott.

Éppen azért vette el Bálint Margitot Most már ketten néztünk meglepetten az alnyi költőre. Ez pedig hátra dőlt a bársony pamlagon és csöndesen

eregetve cigarettájából a kék füstkarikákat, elmondotta a barátjának ezt a Melcsik Béla urra nem valami hízogó, de némileg tanulságos és nem egészen érdektelen történetet.

— Azt tudod, öreg, hogy Béla már fogalmazó kovában nagy lelkesedéssel udvarolt Bálint Margitnak. Mindennapos volt nálunk, rendszeres és elismert tulajdonososa volt a szőke kis pisze összes második négyeseinek, idegent a leány mellé nem eresztett, vele járt mindenfelé egész sereg közös titkuk volt, szóval, bele volt bomolva csak éppen — meg nem kérte a kezét.

Pedig várták, hitték, és talán egy kicsikét — no persze csak úgy virágnyelven — biztatgatták is. Az udvarló arra való, hogy férj legyen belőle. Béla pe-

— Hozzám ne nyuljon senki! Tiszti leány vagyok és elrabolt becsülete mért állottom boszt!

A feketeruhás leány volt az, ki közvetlen közelből, hátulról többször is rálőtt a főhadnagyrá, úgy hogy a katonatiszt hat golyótól találva rogyott össze. — Huszonkét éves, szép urileány a főhadnagy gyilkosa: Basklavanon Olga a neve. Menyasszonya volt a főhadnagynak, a nyilvános eljegyzés is megtörtént családjukban s a leány egy önfelédtt pillanatában engedte a főhadnagy idelőlötti ostromának.

Már ki volt tűzve az esküvő napja is, de a főhadnagy egyremásra messzebbre halasztotta a terminusát. Egyszer aztán meghallotta a menyasszony, hogy a főhadnagy más, gazdagabb leánynyal váltott jegyet s hűtlenségéért azzal mentette magát, hogy jobb pártit kell kötnie, mert a hugát is neki kell kiházásitania.

Ekkor Basklavanon Olga elhatározta, hogy maga áll boszt. Elkövette tetteit. A kihallgatás alkalmával megkérdezték a rendőrségnél:

— Nem sánja-bánja-e, a mit elkövetett?

— Csak azt sajnálom — felelte a boldogtalan leány — hogy meg nem halt a nyomorult ott nyomban!

Háboru az éjszakában.

Kolozsvár, okt. 26.

Az éjjel egy férfi és egy asszony haladt végig a Ferencz József-uton. Szerelmes párnak látszóttak, de meglehetősen hangos volt a társalgásuk s a bizalmas suttogás helyett, mely még a novellákban is elválaszthatlan kelléke a szerelmes pároknak — izgatott szóváltásuk volt hallható. A férfi szemrehányást tett az asszonynak, aki nem maradt adós a felelettel és nemsokára az utca-középen álló rendőr is figyelmes lett a vitakozásra. Egy darabig kísérték őket, de a mikor elértek a Mátyás király-térre, visszafordult. Pedig csak itt kezdődött igazán a baj.

Az asszony mind féktelenebbül kerepelt s a férfi öblös hangja nem szakította félbe gyors munkájában. Az egymásután gyorsan röpülő becsületsértéseket követőleg pedig nagy püföls és csattanás tette diszharmonikusá az éjszaka poézisét.

A háboru teljes erejével kitört s ki tudja hogyan végződik, ha hirtelen meg nem jele-

nik a békitő angyal egy széles vállu hatalmas férfi képében, a ki igazságot tett a háboruskodó felek között.

Az idegen gyors elhatározással falhoz szorította a férfit úgy, hogy elállt a lélegzete, azután fölemelte az asszonyt, aki a földön fetrengett. A lámpa fénye megvilágította a nő arazát és a békitő, mikor ránézett visszadobta a földre. Azután udvariasan megemelte kalapját a még mindig álmélkodó férfi előtt és így szólt hozzá:

— Bocsánatot kérek, tévedtem. Csak tessék folytatni! Én vagyok ugyanis ennek az asszonynak a férje, akit magam miatt elhagyott. Kérem, csak folytassa!...

Szólt s mintha misem történt volna nyugodtan tovább haladt. A folytatásra vonatkozó szives fölszólításnak azonban nem lehetett fogamatja, mert időközben odajött a rendőr és „utcai csendháborításért“ bekísérte a háboruskodó szerelmeseket.

A néppárt szennyese.*)

Kolozsvár, okt. 27.

— **Marczinka tisztelendő rikkancsai** Marczinka Imre ur, a néppárt aquisitőrje. Mellékfoglalkozása: róm. kath. pap, mellékesebb foglalkozása: főgymnasiumi hitoktató. A két utóbbi minőségében kifejtett munkásságáról ugyan még nem szereztünk meggyőződést, az elsőnek említett foglalkozása közben azonban oly érdemeket szerez magának, hogy az ügynöki kar teljes elismerése követendő nyomon. Marczinka tisztelendő ur a VIII. ker. állami főgymnasiumban tanítaná a róm. kath. vallásu tanulókat a hittanra. Oktatván pediglen gyenge csemetéket, úgy óhajtja a szent férfit, hogy a zsenge ifju az intézet falain kívül is terjessze a tisztelendő ur ígét, hangzik tanítása a következőképen: „...és ha majd eltávoztok, fiaim, ne feledjétek, hogy az igazat, a szépet és a jót csak — az „Uj Lap“ból tudhatjátok meg. Sajnos, nem minden rikkancsnál kapható. Segítsetek rajtunk tehát ti fiaim. A szeretet vallása úgy tanítja, hogy felebarátainkon segítenünk kell. Tartsunk össze tehát, ti pedig, ha ujságos rikkancs kerül elibétek, szóljatok hozzá imígyen:

— Van Uj Lap?

— Nincs.

— Mást nem — veszek.

És folytassátok ezt minden

*) E cikket — a „Magyarság“ című fővárosi lapból vettük át, — melyet minden kommentár nélkül közlünk.

utczasarkon, minden rikkancsnál. Így kell, fiaim, hogy tegyetek, mert cserben hagytak rikkancsaink, átpártoltak a zsidókhoz és így kevesen vannak, akik terjesszék szent tanainkat“.

Miután a tisztelendő ur ezt a tanítását elmondotta, valószínűleg az öt utasító felettes hatóságára gondolván — dixi et salvavi animam meam — átment a másik osztályba.

Ehhez a hírhez nem igen volna szükséges kommentár. Ha látta volna a tisztelendő ur, hogy saját diákjai milyen figurát csinálnak belőle és utasításából, hogy mennyire érti és érzi már az a diák is a tisztelendő ur és pártja intenczióit, bizony nem követne el ily izléstelenségeket. Tudósítónk ott járván az intézetben, azt kérdezte a diákoktól, hogy vajjon úgy tesznek-e, amint a tisztelendő ur mondta. Egyik másik azt mondotta, igen, volt azonban olyan, aki így felelt: én is megyek kérdezni. Ha azt mondják, van lap, azt mondom: tartsa meg magának.

Ennyire volnánk már? A A vallás szentségét üzleti célokra használja fel Isten szolgálja. Ahelyett, hogy a fejlődő gyermeket becsületes, vallásos keresztény katolikussá nevelné a néppárt szolgálatában terjeszse a rejtett célokat? Hol van az állam? Miért nem intézkedik az igazgató, hogy a vallás szent köpönyege alatt ne vigyék be a mételeyhintők visszavonást szító agitációjukat az iskolába.

HIREK.

Kolozsvár, okt. 27.

— **Vasárnapi krónika.** Az ugynevezett vörös ünnepek kategóriájába tartozik a tegnapi vasárnap. Vér folyt az al- és felvégen egyaránt s ritka alkalom nyílt a rendőrség számára, hogy szorgalmáról és ügybuzgalmáról bizonyosságot tegyen. Egész sor verekedésről számol még be a rendőrségi krónika, melyek közül azonban csak kettő bir nevezetességgel. Délután 2 órakor jött az első verekedés értesítése. A Szentpéteri-uton összehasonlott két legény: Murár Pável és Kapatán Juon s késeikkel megsebeztek egymást. Kevéssel ezután Monostorra kellett kivonuljanak a rendőrök, a hol a harcias természetü szászfenesi legények verekedtek össze a „benszülöttekkel.“ A véres események hősei most a dolgozóházban pihennek.

— **Ellopták a kocsiját.** Nagy Imre réczekereszturi nagybirtokos tegnap délelőtt, Kolozsvárt jártában két lovas kocsiját néhány pillanatig felügyelet nélkül hagyta a Segesváry-féle fűszerkereskedés előtt. Mig ő az üzletben bevásárlásait végezte,

azalatt a hintójával egy hiányos ruházatu alak elhajtott. A szemtanuk egyike sem látott ismerőst a tolvajban, ki ellen eljárás tett folyamatba a rendőrség.

— **Életunt szobafestő-tanoncz.** Szabó József szobafestő-tanoncz tegnap délután a Gyep-utca 17 számú telken fölakasztotta magát. Mikor hozzátartozói észrevették már halott volt. Tetemét a bonczitani intézetbe szállították.

— **Kiltett gyerek.** Tegnap d. u. a Ferencz-József ut egyik házának kapuja alatt egy 4-5 hónapos fiu-gyermeket találtak. Dr. Engel Gábor ki épen arra járt, a klinikára vitette. A rendőrség megindította a nyomozást a kegyetlen anya után.

Kiadó-tulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

Telefon 261.

Telefon 261.

Gutenberg-nyomda a Kereskedők figyelmébe

ajánlja a következő árjegyzékét:

Levélpapír, czimnyomattal nagy alak	1000 pl.	6 kor.-tól.
Levélpapír, czimnyomattal, kis alak	1000 pl.	5 „
Boríték, czimnyomattal, hozzá illő,	1000 pl.	5 „
Számla, negyedrétnagy alakban, igen finom, 1000 pl.	. . . . .	7 „
Számla, kis alakban igen fin. 1000 pl.	. . . . .	5 „
Postacsomag - bélyeg,	ha legkevesebb 10,000 db lesz rendelkezve	1 „
Pénztárkönyvek, kék és vörös nyomással, számozva	. . . . .	11 „
Másoló könyvek, legkitünőbb minőségben, regiszterrel el látva	. . . . .	10 „

Árjegyzékekre kérem szives értesítését és készséggel szolgálom külön ajánlattal.

Tisztelettel Schaberl József, a „Gutenberg“-nyomda tulajdonosa.

Telefon 261.

Telefon 261.

Hatóságilag engedélyezett nagy
!! VÉGELADÁS !!

Réti Sándor-féle

Deák Ferencz-utca 4. szám alatti

férfi-ruha és posztó-üzlet

● teljesen feloszlik. ●

30, 40, 50%-al leltári áron alól

eladatnak:

Férfi öltönyök — — 4 frttól kezdve
Fiu öltönyök — — 2 frttól kezdve

Gyermekek öltönyök — — 70 krtól kezdve
Férfi nadrág — — 80 krtól kezdve
Szövetek — — 65 krtól kezdve
Honi és külföldi gyapju szövetek 1.50 krtól
Posztó kalapok — — 50 krtól.

A teljes üzleti berendezés eladó.
Üzlethelyiség kiadó.

